

живота си! За-Бога! има ли нѣчто похубаво отъ да си помисли чловѣкъ такъвъ честитъ майкъ?! Любовь, честность и грыжя за дѣтца-та, то сѣ истинскы-ты добродѣтели на еднѣ женѣ. А както всяка извршена длѣжность ся паплаща, така и всяка забуравена длѣжность ся наказва. Ни една майка не може да си глѣда на нехайство длѣжноти-ты, които ѣ сѣ отрядены, а да си не стори пакость сама на себе, безъ да казвамы за пакость-тѣ, что прави на дѣте-то си; сѣ еднѣ думѣ трѣбува, а и много е нужно майка-та сама да подая, стига само да ѣ ся може.

Зачятіе-то, трудность-та, рожба-та и доеніе-то сѣ четыре брѣнки на еднѣ веригѣ, четыре нѣчта ягко споены въ найлично-то врѣмя на женскій животъ. Не чини и не бѣва да ся извади ни една отъ тѣя брѣнки, та да ся распокѣса оная верижка. Мѣсячно-то теченіе или женско-то врѣмя, което готови и нагажда женско-то тѣло за зачатіе, прѣстая чтомъ зачне жена-та. Естество-то мно ѣ кръвь-тѣ за хранѣ на дѣте-то и то расте у маткѣ-тѣ. Чтомъ роди жена-та, кръвь-та ся поврѣща пакѣ камъ грѣды-ты, за дѣто прѣди много мѣсяцы ѣ е былъ проправенъ пѣтъ, та тамъ тѣ ся прѣправя на млѣко. Това прѣправяніе обѣкновенено е придружено отъ студъ и горящинѣ, та докарва така нареченѣ-тѣ тряскѣ отъ млѣко, за коѣто, попоследъ има да кажемъ. А грѣды-ты сега трѣбува да си врѣшять работѣ-тѣ. Млѣчны-ты имъ жлегы сега врѣшять главнѣ-тѣ работѣ; тѣи сѣ тѣсно связанны сѣ маткѣ-тѣ така, чтото, колкото повече тѣи работять, толкова помалко има да работи матка-та, и така тѣ добыва повече врѣме за да си отпочи-